

Klart språk i Norden

Titel:	Å gøyma seg bak ord. Eksempel frå ein byråkrats kvardag	
Forfatter:	Jan Olav Fretland, rådsleiar i Norsk språkråd	
Kilde:	Klart språk i Norden, 2005, s. 28-37	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/ksn/issue/archive	

© Netværket for sprognavnene i Norden

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Å gøyma seg bak ord. Eksempel frå ein byråkrats kvardag

Jan Olav Fretland, rådsleiar i Norsk språkråd

Teksten nedanfor er konstruert, men bygd opp av eksempel frå norske byråkratar:

”Innleiingsvis vil eg reint prinsipielt få uttrykkja glede over at ei så relativt vesentleg gruppe i den forvaltningsmessige delen av vårt samfunn tillegg det problemkomplekset som her er på agendaen, så stor vekt at ein tek av si både kvalitativt og kvantitativt dyrebare tid til å delta i konseptet.

Ein er jo her faktisk klart i forkant overfor brukarane med dette konseptet. Ambisjonsnivået framstår relativt klart: Ein ønskjer å fokusera på den løpande kommunikasjonsprosessen mellom det relevante forvaltningsnivået og den allmenne mottakaren, og gjennom eit integrert opplegg søkjer ein både å involvera og bevisstgjera dei deltakande prosesspartar om eige formidlingsdesign og eiga agering i relasjonar av denne art.”

Eg har brukt omgrepet ”fjordajapp” om dei som brukar slikt språk når eg finn det i min heimlege landsdel, på Vestlandet i Noreg. Dei av dykk som arbeider med å få til klarare språk i forvaltninga, kjenner att problema. Her er unødvendig bruk av fagspråk: *forvaltningsnivå, kommunikasjonsprosess, formidlingsdesign*. De finn og moteuttrykk, som *problemkompleks, agenda, arena, ambisjonsnivå, fokusera, involvera, bevisstgjera*. Sjølvsaft er og språktåka, det utflytande språket med, gjennom uttrykk som *reint prinsipielt, relativt vesentleg, -messig, kvalitativt og kvantitativt, relasjonar av denne art, integrert opplegg* og liknande uttrykk.

Eit første blikk inn i offentlege språklandskap

Eg skal i foredraget først gje ein del døme på kva det er eg oppfattar som vanskeleg i språkbruken. Utgangspunktet mitt er språket i forvaltninga, men dei same språkfellene viser seg å gjelda i kommunikasjon frå næringslivet. Det er nemleg ikkje nok å forklara språkbruken med at det er gammal kansellistil me skal ha gjort noko med. Truleg slit me vel så mykje med nokre prinsipp for, eg er freista til å seia meningslaus eller tilslørande utviding av den konkrete meininga me ønskjer å formidla. Ei slik utviding aukar klart faren for å bli ulogisk og/eller upresis. Lat oss ta ein liten kikk på nokre måtar å utvida eller tåkeleggja eit meningsinnhald på. Den typiske kansellistilen kunne til dømes sjå slik ut:

”I Anledning af den i Deres seneste Skrivelse hertil af 5te d.M. benyttede Ortographie, det saakaldte Landsmaal, undlader jeg ikke at meddele, at jeg da samme i høi grad er afvigende fra vort sædvanlige Skriftspråog og lettelig vil kunne tænkes nu eller senere at kunne foranledige Misforstaaelse, ikke antager, at det bør benyttes i den offentlige Korrespondance eller i de ved Lov paabudte offentlige Protokoller.”

Amtmand Meinich i Kristians Amt 1875

Her har me ein slags kinesisk øskje-modell eller babusjka-dokke, der alt er innfletta i alt etter eit sinnrikt, elegant og korrekt mønster, rett nok meir matematikk enn morsmål. Denne typen formuleringar finst i modifisert utgåve i vår tid og, men er kanskje ikkje eit dominerande problem. Eg har laga fire andre merkjelappar som kan vera til hjelp når me skal kartleggja tekstar for klarspråksarbeid.

Grått skjegg og høg alder: *Vi viser til mail fra Norges Forskningsråd vedrørende ovenfornevnte*

Jappespråk: *Inkludere fokus på teknologival og klimagassutslepp ved rutekjøp*

Fagspråket på prestisjeområde: *Disse dokumentene er utkast til implementasjonsguide for NORLOM - norsk applikasjonsprofil for IEEE LOM metadatastandard.*

Jappespråk og språkleg hjelpeløyse: *Rådet oppfattet professor Bernts betenkning som en bekræftelse på at inndragningen av konsesjonssøknadene i vurderingene av kringkasternes programvirksomhet er juridisk relevant, i tillegg til moralsk og kulturpolitisk gyldig*

Om reglar me praktiserer som språknormerarar

Dette var inngangen, eg går straks vidare til å sjå på kva reglar me som språknormerarar praktiserer til dagleg. Ei meir tradisjonell og kanskje moralistisk tilnærming kan me finna i to døme frå den vanlege språkrøktaren sin kvardag. Eg viser først eit døme frå eigen undervisningspraksis og læremiddel som eg sjølv har laga. Teknikken er å ta uttrykk frå offentlege dokument og å laga tilsvarande uttrykk med innhald frå kvardagen

Substantivsjuke og passivuttrykk

Angjeldende sak oversendes FM for godkjenning.

Angjeldande brødsquirer oversendast far for innpakking

Departementets medverknad med omsyn til ferdigstillinga av sluttproduktet er fundamental
Mors medverknad med omsyn til ferdigstillinga av matpakka er fundamental

Det blir nå foretatt en ny vurdering av sakskomplekset omkring bedriftens tillatelse til utslippsøkning

Det blir nå foretatt en ny vurdering av sakskomplekset omkring Pers tillatelse til pc-benyttelse

Du kan og satsa på mange, lange substantiv: *dimensjoneringskriterium, internkontrollforskrifta*

Kanskje tunge ledd mellom subjekt og verbal er bra? *Dei i den seinare tid vedtekne forskrifter om ovannemnde sak*

Moteord og -uttrykk gjev status: *På noverande tidspunkt etter mi førebelse vurdering ut frå hvervande omstende kjenner eg meg i fin form*

Somme av dykk kjenner sikkert til at å få til ein enklare bodskap i ei enklare språkdrakt er eit mål også i EU. Dei har ofte mykje større problem enn me har i Noreg, fordi vanskelege

grunntekstar skal omsetjast til ei rad språk. Der er og ein punktumregel, som ikkje tillet å setja punktum andre stader enn der grunnteksten har det. Som medlem av Rådet for Norsk rikskringkasting måtte eg på eit møte nyleg streva meg gjennom eit direktiv om krav til tv-sending av store meisterskapar i idrett. Etter 16 sider utan punktum var eg nokså forvirra. Utdraget nedanfor frå første side seier det meste om grunnen til Fretlands forvirring:

“DIRECTIVE 97/36/EC OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 30 June 1997 amending Council Directive 89/552/EEC on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the pursuit of television broadcasting activities
THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,
Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Articles 57 (2) and 66 thereof,
Having regard to the proposal from the Commission (1),
Having regard to the opinion of the Economic and Social Committee (2),
Acting in accordance with the procedure laid down in Article 189b of the Treaty (3) in the light of the joint text approved by the Conciliation Committee on 16 April 1997,
(1) Whereas Council Directive 89/552/EEC (4) constitutes the legal framework for television broadcasting in the internal market;
(2) Whereas Article 26 of Directive 89/552/EEC states that the Commission shall, not later than the end of the fifth year after the date of adoption of the Directive, submit to the European Parliament, the Council and the Economic and Social Committee a report on the application of the Directive and, if necessary, make further proposals to adapt it to developments in the field of television broadcasting;
(3) Whereas the application of Directive 89/552/EEC and the report on its application have revealed the need to clarify certain definitions or obligations on Member States under this Directive;
(4) Whereas the Commission, in its communication of 19 July 1994 entitled 'Europe's way to the information society: an action plan', underlined the importance of a regulatory framework applying to the content of audiovisual services which would help to safeguard the free movement of such services in the Community and be responsive to the opportunities for growth in this sector opened up by new technologies, while at the same time taking into account the specific nature, in particular the cultural and sociological impact, of audiovisual programmes, whatever their mode of transmission;
(5) Whereas the Council welcomed this action plan at its meeting of 28 September 1994 and stressed the need to improve the competitiveness of the European audiovisual industry; ... ”

Fight the fog heiter ei nettverksgruppe av engelske omsetjarar (translatørar) som har prøvt å gjera noko med EU-språket. Deira råd har ein slags halvoffisiell status, og dei liknar mykje på råda eg nett har referert frå eigen praksis:

- Put the reader first! Use verbs, not nouns!
- Concrete, not abstract. Too much abstract language (FOG) may make your reader suspect that something real and unpalatable is being wrapped up in verbiage
- Active verbs, not passive ...except where passives are useful. Whodunnit? Name the agent

- Making sense – managing stress: 1 Name the agents of each action and put them in the order in which they occur 2 Old information first new later 3 Strong endings are good
- KISS, Keep It Short and Simple

Før me går vidare med å sjå litt på det vitskaplege grunnlaget for denne typen språknormering, set eg fram ein påstand: Det er all grunn til å tru at dei råda eg har sitert her, er nyttige for det formålet me snakkar om: nemleg å formidla informasjon om vanskelege emne til breie målgrupper av folk som ikkje veit spesielt mykje om desse emna. Ei heil anna sak er kor sikkert ein kan slå fast at eit bestemt språktrekk alltid gjer språket lettare eller vanskelegare å forstå. Kven me ønskjer å nå fram til, og ikkje minst ramma for kommunikasjonen vil kunna gje varierende konklusjonar her. Eg skal til dømes seinare visa at å bruka substantiv i staden for verb kan vera positivt i visse samanhengar.

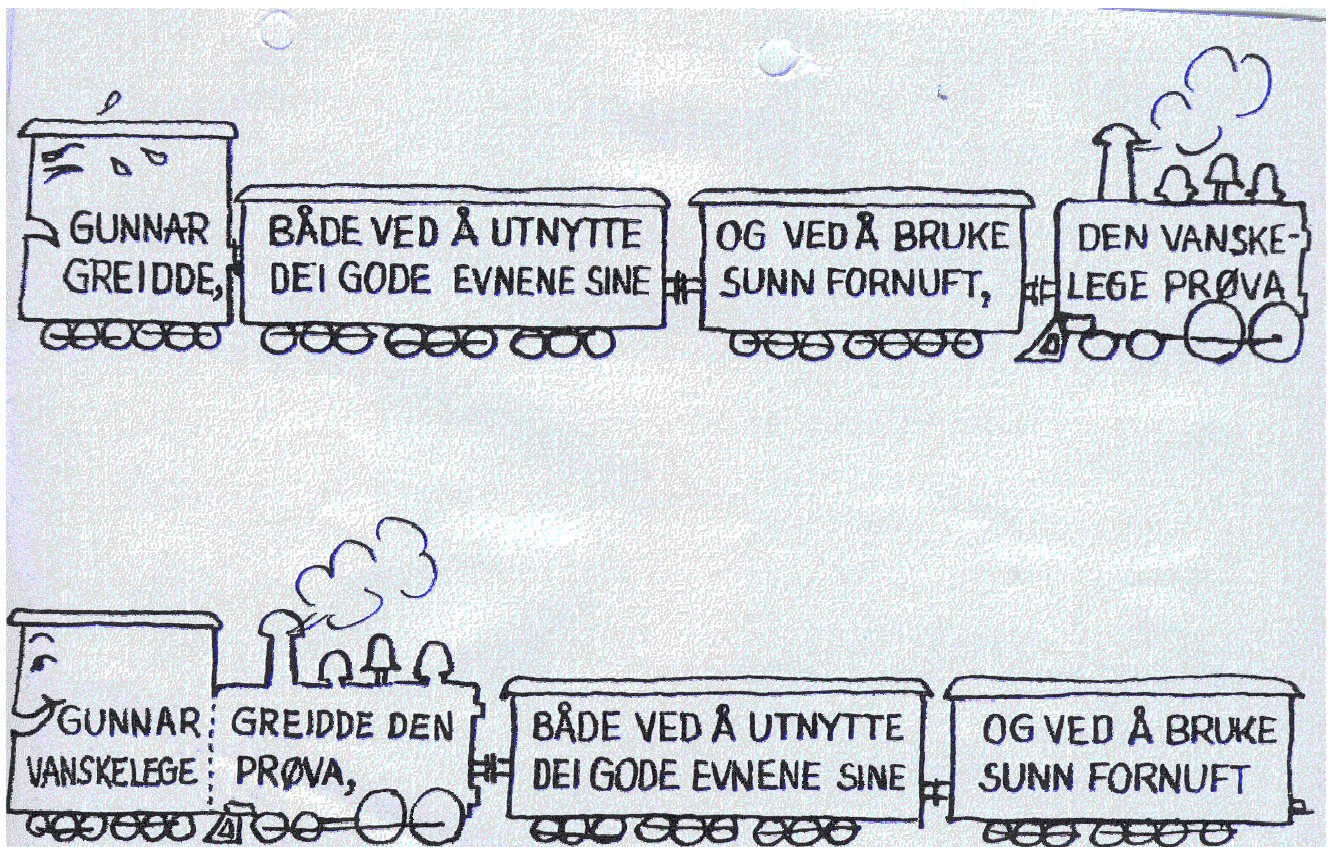
Kunnskap om lesbarheit og forståingsforskning

På eit nordisk språkmøte nyleg etterlyste ein dansk professor meir eksakt kunnskap om det vitskaplege grunnlaget for klarspråksarbeidet. Kven kunne bevisa, sa han retorisk, at passiv automatisk var vanskelegare enn aktiv når ingen hadde funne ut noko om det på vitskapleg grunnlag. Som eg nett har peika på, har han eit viktig poeng. Eg skal vidare i foredraget sjå noko på kva me kan seia reint vitskapleg om dette temaet og prøva å konkludera på om me torer å gå vidare eller om me skal siga ned i akademisk avmakt. De aner vel svaret ...

Det er viktig å minna om at det er ulike måtar å registrera kor forståeleg og klart språket er. Eg kan iallfall peika på tre: Minne, kva hugsar du best, lesbarheit, kor fort og greitt kan du lesa eit avsnitt, og forståing, kva forstår du best?

Eg skal vidare referera til ein del forskning på området og viser særleg til ei hovudoppgåve av Morten Nørstebø ved Universitetet i Oslo: Mot en modell for tekstoptymering. Eg viser og til referansar frå eige forskingsarbeid.

Når det gjeld lesbarheit, er det kjent frå fleire forskingsarbeid at den ”høgrevidde” ordstillinga er med og gjer språk lettare. Det vil seia at det er viktig å flytta tunge og lange setningsledd ut mot slutten av ei ytring, ikkje plassera dei fremst, og i alle fall ikkje plassera dei som innskotne ledd. Ein enkel figur frå togtrafikken illustrerer dette:

Det svensken C.H. Björnsson kalla lesbarhetsindeks, eller liks, kan i seg sjølv vera ein indikasjon på kor lesbart språket er, sjølv om ein må ta mange faglege atterhald før ein kan konkludera på grunnlag av denne metoden. Eit liknande trekk er ”packet length”, som er talet på ord mellom alle typar skiljeteikn.

Svensken Christer Platzack sette for snart 30 år sidan opp desse kjenneteikna for vanskeleg språk:

- 1 Mengd av framandord: *Frekvensen av vakansar viser pregnans*
- 2 Tal ord før verb i leddsetning: *Når ein i den eksisterande situasjon, ut frå vurderingar av konfliktnivå og konkrete valdshandlingar, finn å kunne avslutte operasjonen, ...*
- 3 Talet på ord i framstilt attributt: *Eit i eit globalt perspektiv nyskapande og dynamisk prosjekt...*
- 4 Tal ord mellom subjekt og verbal
- 5 Tal ord mellom finitt verbal og adverbial
- 6 Tal gonger det djupstrukturelle objektet står føre verbet i den realiserte meininga
- 7 Talet på ulike referentar
- 8 Talet på leddsetningar i høve til samla setningsmengd

Eg har nemnt at i nyare forståingsforsking finn ein også viktige poeng for språknormerarar. Eitt av dei er understrekinga av at det er andre element enn det stilistisk enkle som tel med for å gjera ein tekst meir forståeleg for folk flest.

Nørstebø referer fleire tyske forskarar som har arbeidd med dette temaet. Eitt døme er den såkalla Hamburg-modellen for "Die optimale Sprache". Den set opp fire overordna kriterium for best mogleg forståing:

- Inndeling – orden
- Korthet – pregnans
- Enkelheit
- Stimulerande tillegg (som kan vera konkretisering, visualisering osv.)

Nørstebø konkluderer hovudoppgåva si med å setja opp fire dimensjonar:

- Kognitiv strukturering (den logiske oppbygginga av ein tekst):
 - * hierarkisk struktur
 - * lineær struktur
 - * overskrifter
 - * ingress/innleiing/kva handlar saka om
- Semantisk redundans
 - * ekstra innhald: forklaringar, utdjupingar, spesifiseringar, definisjonar
 - * ekstra på språk (gjentaking, parallellføring osv.)
- Stilistisk enkelheit
 - * På ordplanet finn me denne prioriteringa av ord som hemmar forståing: 1, ord som blir lærte seint, 2, sjeldsynte ord, 3, lange ord, 4, abstrakte ord, 5, ord der tydinga er avvikande frå den vanleg brukte
 - * På setningsplanet er forholdet aktiv-passiv lett å bruka, også setningslengd. Nominalisering er og med på lista.
- Motivering
 - * personleg stil
 - * forførande detaljar (at ein skriv konkret, menneskeleg, nært)
 - * at stoffet inneheld ein kognitiv konflikt
 - * humor

Nørstebø konkluderer ut frå sine resultat med at kognitiv strukturering og stilistisk enkelheit er dei viktigaste faktorane. Han understrekar og at det stilistisk enkle er vanskeleg å

operasjonalisera, altså er det vanskeleg å føra bevis for at eit bestemt språktrekk i alle eller dei fleste situasjonar skaper dårlegare eller betre forståing.

Ei stor undersøking av Vinje og Østby (red). rundt 1980, Vanskelige ord i nyhetene, såg på kva ord frå det vanlege nyheitsbildet i media som folk streva med. Dei vanskelegaste var ord som *legitim, kreditor, prinsipielt, opinion, petrokjemisk, i plenum*. Berre halvparten av dei som såg nyheitene på fjernsyn, kunne forklara ord som *lock-out, inflasjon, opptakskriterier, alliert, restriksjon, politisk asyl, opposisjonell*. Undersøkinga vekte oppsikt og gjorde sitt til at det vart sett i gang arbeid i staten først på 1980-talet for å gjera språket i forvaltninga enklare.

Oppæringsavdelinga i Forbrukar- og administrasjonsdepartementet sette i gang ei rad med kurs og fekk utgjeve to lærebøker som selde i store opplag. Finn Erik Vinje skreiv boka for bokmål, som heitte Norsk i embets medfør, og eit forfattarkollegium skreiv den tilsvarande nynorskboka, På godt norsk.

I ei undersøking frå meiningsmålingsinstituttet Opinion frå 2004 får me liknande svar. 70 % forstår ord som *driftsresultat* og *egenkapital*, medan tala for andre mykje brukte ord er meir nedslåande:

inflasjon (61), kapitalutvidelse (46), synergi (28), ip-telefoni (25), UMTS (12).

Forskning som utfordrar våre ”sanningar”

Språkforskaren Eva Maagerø utfordra oss språknormerarar nyleg. Ho meiner at me til dømes for automatisk slår fast at all nominalisering er av det vonde. I artikkelen ”Nominalisering og normering” skriv ho mellom anna:

”Det som er forunderlig, er at bruken av nominaliseringer i norsk i den normative litteraturen sjelden blir sett i forhold til sjanger og diskurs. Det blir for eksempel ikke diskutert om nominaliseringer har en større plass i fagspråk enn i andre diskurser. Heller ikke blir det diskutert om metaforisk språk, og dermed nominaliseringer, kan være en språklig ressurs som i visse tilfeller gir større større fleksibilitet i uttrykket. Det blir heller ikke tatt opp forskjeller mellom konvensjonelle nominaliseringer som spill og latter og nominaliseringer som danner tekniske begreper i en fagdiskurs. Det er også stor forskjell på nominaliseringer som ikke er utbygde, og nominaliseringer med utbygginger både foran og bak kjernen.”

Dette stemmer og med Fretland mfl.: På godt norsk frå 1980, som set opp tre grunnar til at ein heller vil bruka substantiv enn verb eller adjektiv:

- Verbalsubstantivet riv handlinga laus frå samanhengen og gjer ho allmenn: *Stortinget løyvde 5 millionar til utbygginga*

- Verbalsubstantivet gjev fleire tydingsnyansar: *Det er viktig at departementet er med på utforminga av brevet / Det er viktig at departementet er med og formar ut brevet / Departementet medverknad i utforminga av brevet er viktig.*
- Me treng substantiv i overskrifter, tabellar, statistikkar: *Sal av petroleumsprodukt etter fylke*

Blir det så ut frå dette så mange viss og dersom at me ikkje kan driva klarspråksarbeid på eit forsvarleg fagleg grunnlag? Nei, ikkje noko av det eg har lagt fram her, står i motsetning til klarspråksarbeidet. Me må berre ikkje vera for bastante og minna både oss sjølve og kursdeltakarane våre om at kommunikasjonssituasjonen avgjer det meste. For å visa tilbake til den danske professoren: Det er ikkje nødvendigvis slik at passiv per definisjon er mindre forståeleg enn aktiv som språkleg uttrykk. Det kan til og med tenkjast at for somme skrivebordsryttarar er det aktive uttrykket ”*Avdelinga skal no undersøka saka*” så enkelt at det nesten ikkje gjev meining. Derimot kan følgjande uttrykk tenkjast å vera presist for rytteren, den einsame språkrytteren på det nedstøva kontoret, fordi det er kjent: ”*Saka skal omgåande gjerast til gjenstand for omfattande undersøkingar av vedkommande avdeling.*”

Men poenget er at oppdraget for byråkraten ikkje er å språkri einsamt mellom nedstøva skrivebord i ei og same kontorfløy. Svært sjeldan er det tilfellet, anna enn i intern saksbehandling. Me skal nå fram til ei brei og samansett gruppe av folk, eller ei smalare gruppe som gjerne har særleg behov for enkel og tilrettelagd språkbruk.

Eit moment som forsterkar kravet om klarspråk, er utviklinga i reklamespråket generelt og det faktum at mykje informasjon i dag og blir publisert på nettet, der me les 30 % seinare og ventar enkle og tydelege bodskapar. Tek me utgangspunkt i det siste og ser på språket på helse- og sosialsida, kan ein stundom bli svært bekymra. Eg viser nokre døme som ikkje er spesielle, klipt frå nye dokument på ein offentleg nettstad måndag 1.11.2004:

”Fastsettelsen av den individuelle fristen overfor pasienter som er vurdert til å ha rett til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk, må baseres på en tverrfaglig vurdering av når forsvarlighet krever at behandling senest gis.

I det følgende vil det omtales nærmere hvordan fristen skal fastsettes. Det vises i denne sammenheng også til Helsedepartementets brev til Helse Øst RHF vedrørende forståelsen av fristbestemmelsen”
(Rundskriv Sosial- og helsedirektoratet 2004)

”Helse Nord RHF forutsettes ikke å ha en operativ rolle i håndteringen av en krisesituasjon med unntak av at det er etablert en ledelsesberedskap og en informasjonsberedskap som aktiveres ved behov, ...

Det er vidare behov for et nært samarbeid mellom landets RHF for å ivareta samordningsprinsippet i helsemessig beredskap. Dette vil delvis bli ivaretatt gjennom jevnlig dialog og delvis gjennom interregionale samordningsfora der også SHDir deltar.”
(Helse Nord, oktober 2004)

Omgrepet totredelssamfunnet blir brukt mykje rundt oss, og den tredelen som ikkje er med på laget, treng ofte nettopp den kunnskapen som blir tilslørd gjennom språkbruken over.

Eg har sjølv arbeidd mykje med språk og struktur på nettsider (web-sider) dei tre-fire siste åra og sit i juryen for beste offentlege nettstad i Noreg. Lat meg visa tre døme på korleis språket er med og øydelegg for den gode tanken, på ei nettside. Eg må og vedgå at eg har hatt kurs for den avdelinga som har produsert nr. 2:

Varsel om mulig endring av fylkesmannens vedtak om stansing av røyking i Tostrupkjelleren

Pålegg om gjenplanting av trær i område der det var foretatt ulovlig hugst
Fylkesmannen opphevet i klagesak pålegg om gjenplanting av ulovlig felte trær grunnet utilstrekkelig hjemmelsgrunnlag.

Kommunens vedtak om nektelse av innsyn i avtalen om salg av Oslo kommunes aksjer I Hafslund opphevet

Fylkesmannen har 06.10.03 tatt klage til følge og gitt innsyn i mandatavtale med tilhørende /standardavtale inngått mellom Oslo kommune og Pareto Securities AS i anledning et mulig salg av kommunens aksjer i Hafslund ASA

(Fylkesmannen Oslo/Akershus 1.11.2004)

Eg er sikker på at dei mange verbalsubstantiva øydelegg for budskapet i desse nettekstane.

Avslutning

Eg konkluderer med at me i det offentlege Noreg ikkje har råd til å la slik språkbruk passera, og at me treng ein ny offensiv for klart språk. Me har hatt to slike offensivar i norsk før. Eg har alt nemnt 1980-talet. På slutten av 90-åra hadde regjeringa eit program for eit ”enklare Noreg”. I dette programmet låg og arbeidet med meir forståeleg språk, og Språkrådet fekk mellom anna utarbeidd ”Språksjekken”, der ein kunne få ut ein status på eigen språkbruk. I dag er det nær stillstand i vårt land på regjeringshald, men det er gjeve lovnad om statleg språkkonsulentteneste i siste mållovsmeldinga, og så vidt opning på budsjettet i år. Me treng både meir forskning og ikkje minst ei profesjonell rådgjeving på området.

Til slutt: Eg har brukt litt tid på å åtvare mot bastante og altfor lettvinne reglar om klart språk. Lat oss avslutta med eit humoristisk apropos, opphavleg skapt av andre enn meg, tilrettelagt

for dette høvet. Det skal minna oss om at ikkje alt kan forenklast etter firkanta mønster, og eg understrekar at eg er ueinig i konklusjonen når me kjem til det siste punktet.

Opphavleg melding frå statsråd til statssekretær:

I morgon kl. 0900 blir det solformørking. Dette er noko som ikkje skjer kvar dag, så vi let personalet samla seg utanfor i pent antrekk for å sjå på. For å markera den spesielle hendinga, vil eg sjølv gje ei orientering. Viss det regnar, ser vi ikkje noko, i så fall samlast vi i kantina

Frå statssekretær til departementsråd:

Etter ordre frå statsråden blir det total solformørking i morgon kl. 0900. Viss det regnar, blir vi ikkje i stand til å sjå den så godt utandørs i pent antrekk. I så fall blir sola si forsvinning gjennomgått i kantina. Dette er noko som ikkje skjer kvar dag.

Frå departementsråd til ekspedisjonssjef:

Etter ordre frå statsråden skal vi i pent antrekk gå gjennom sola si forsvinning frå kantina i morgon klokka 0900. Statsråden vil fortelja om det kjem til å regna. Dette er noko vi ikkje får oppleve kvar dag.

Frå ekspedisjonssjef til avdelingsleiarar:

Viss det regnar i kantina i morgon, noko som ikkje skjer kvar dag, vil statsråden forsvinna i pent antrekk kl. 0900

Sluttmelding til dei ”på golvet”:

I morgon kl. 0900 vil statsråden vår forsvinna. Det er synd det ikkje skjer kvar dag.

Kjelder:

”Fight the Fog”-gruppa i EU: <http://europa.eu.int/comm/translation/en/ftfog/booklet/index.htm>

Fretland, mfl.: På godt norsk. Oslo 1985

Nørstebø: Mot en modell for tekstoptymering. Universitetet i Oslo 2003

Maagerø, Eva: ”Nominalisering og normering” i Omdal/Røsstad, red: Krefter og motkrefter i språknormeringa

Opinion 2004, sitert etter Aftenposten nett 24. oktober 2004

Platzack, Christer: Språket och läsbarheten. Lund 1974

Vinje: Norsk i embets medfør. Oslo 1977

Vinje/Østby, red.: Vanskelige ord i nyhetene